

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๗/๒๕๖๒

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๖/๒๕๖๒

วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๒

เรื่อง นายสง่า สุขใจ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายสง่า สุขใจ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ตนได้รับมรดกเป็นที่ดินจากบิดาตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก.) เลขที่ ๗๐๑ ตำบลขุนยวม อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งที่ดินดังกล่าวเดิมเป็น ส.ค.๑ เนื้อที่ ๘ ไร่ ๗๖ ตารางวา ต่อมาบิดาของผู้ร้องได้ยินยอมให้แบ่งหักที่ดินเป็นลำเหมืองสาธารณประโยชน์ เนื้อที่ ๓๐ ตารางวา และเมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๓๖ บิดาของผู้ร้องนำที่ดินดังกล่าวไปออก น.ส.๓ ก. เลขที่ ๗๐๑ ปรากฏว่าคงเหลือเนื้อที่ที่ดินเพียง ๖ ไร่ ๑ งาน ๕๑ ตารางวา เนื้อที่ดินขาดหายไป ประมาณ ๒ ไร่ และในวันเดียวกันบิดาของผู้ร้องได้ยื่นคำขอจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมประเภท แบ่งในนามเดิม ตาม น.ส.๓ ก. เลขที่ ๗๐๒ เนื้อที่ ๑ ไร่ ๒ งาน ๒๐ ตารางวา คงเหลือที่ดินตาม น.ส.๓ ก. เลขที่ ๗๐๑ เนื้อที่ ๔ ไร่ ๓ งาน ๐๑ ตารางวา ซึ่งที่ดินลดลงเนื่องจากสำนักงานที่ดินจังหวัด แม่ฮ่องสอน สาขาขุนยวม เบียดบังและฉ้อโกงโดยการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓) ทับซ้อนที่ดินตาม น.ส.๓ ก. เลขที่ ๗๐๒ ซึ่งผู้ร้องได้ขอให้สำนักงานที่ดินจังหวัดแม่ฮ่องสอน สาขาขุนยวม ตรวจสอบและขอให้เพิกถอน น.ส.๓ แปลงที่ออกทับที่ดินดังกล่าว และให้จัดทำเอกสารสิทธิ

- ๒ -

ในที่ดินของผู้ร้องให้ถูกต้องตามหลักฐานเดิมต่อไป ปัจจุบันที่ดินที่ถูกเบียดบังได้ใช้เป็นที่ตั้งสถานบริการน้ำมัน ปตท. สุขุมเซอร์วิส สาขาขุนยวม

ผู้ร้องได้ยื่นหนังสือร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและสำนักนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับการขอคืนที่ดินดังกล่าว แต่ไม่เป็นผล ต่อมาผู้ร้องจึงยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองเชียงใหม่ขอให้เพิกถอน น.ส.๓ แปลงที่ออกทับซ้อน น.ส.๓ ก. เลขที่ ๗๐๒ รวมทั้งขอให้สำนักงานที่ดินจังหวัดแม่ฮ่องสอน สาขาขุนยวม จัดทำเอกสารสิทธิในที่ดินของผู้ร้องให้ถูกต้องตามหลักฐานเดิมต่อไป ซึ่งศาลปกครองเชียงใหม่พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ร้องทราบว่าที่ดินแปลงพิพาทมีเนื้อที่ขาดหายไปก่อนที่จะมีการรับโอนมรดกมาจากบิดา เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๒ กรณีจึงต้องถือว่าผู้ร้องรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีอย่างช้าที่สุดตั้งแต่วันดังกล่าว ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๓ กรณีเป็นการยื่นคำฟ้องเมื่อพ้นกำหนดเวลา ๕๐ วัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี จึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ผู้ร้องยื่นอุทธรณ์ และศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองเชียงใหม่

ผู้ร้องได้ยื่นหนังสือร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อให้ตรวจสอบกรณีกรรมที่ดินละเว้นการปฏิบัติหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่โดยล่าช้าในการดำเนินการตรวจสอบสำนักงานที่ดินจังหวัดแม่ฮ่องสอน สาขาขุนยวม ซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินได้รับเรื่องร้องเรียนของผู้ร้องไว้พิจารณา และอยู่ระหว่างการสอบสวนหาข้อเท็จจริง

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

(๑) เอกสารสิทธิ ส.ค.๑ เลขที่ ๖๒ น.ส.๓ เลขที่ ๑๕๕ เลขที่ ๕๔๘ เลขที่ ๒๘๒ และ น.ส.๓ ก. เลขที่ ๗๐๑ เลขที่ ๗๐๒ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

(๒) มีคำสั่งให้มีการชดเชยความเสียหายจากการที่ต้นสักสูญหาย จำนวน ๓๘๔ ต้น และความเสียหายจากการใช้ประโยชน์ที่ดิน วันละ ๕,๗๑๕.๘๓ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ตั้งแต่วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๓๖ เป็นต้นมา

(๓) การกระทำของสำนักงานที่ดินจังหวัดแม่ฮ่องสอน สาขาขุนยวม ที่ได้ดำเนินการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ น.ส.๓ ก. เลขที่ ๑๐๑ ให้แก่บิดาของผู้ร้องโดยมีเนื้อที่ดินลดลงจากหลักฐาน ส.ค.๑ เดิม เนื่องจากมีการนำที่ดินบางส่วนของที่ดินดังกล่าวไปออกเป็นเอกสารสิทธิ น.ส.๓ ให้แก่บุคคลอื่น เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ มาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๑๓ และมาตรา ๒๓๑

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบถึงการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้อง

ตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่น มีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าการกระทำของสำนักงานที่ดินจังหวัดแม่ฮ่องสอน สาขาขุนยวม ที่ได้ดำเนินการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก.) ให้แก่บิดาของผู้ร้องโดยมีเนื้อที่ดินลดลงจากหลักฐาน ส.ค.๑ เดิม เนื่องจากมีการนำที่ดินบางส่วนของที่ดินดังกล่าวไปออกเป็นเอกสารสิทธิ น.ส.๓ ให้แก่บุคคลอื่นเป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ ซึ่งการยื่นคำร้องเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ นั้น ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องเป็นกรณีที่บิดาของผู้ร้องเป็นผู้นำเจ้าหน้าที่ทำการรังวัดชี้แนวเขตที่ดินและยอมรับการรังวัดเพื่อออกเอกสารสิทธิในที่ดินดังกล่าว ผู้ร้องซึ่งเป็นผู้รับมรดกมาจากบิดาจึงไม่อาจโต้แย้งความถูกต้องของเอกสารสิทธิในที่ดินอันเป็นทรัพย์สินของบิดาของผู้ร้องซึ่งเป็นเจ้ามรดกได้ ตามหลักผู้รับโอนไม่มีสิทธิดีกว่าผู้โอน ผู้ร้องจึงไม่ใช่ผู้ถูกละเมิดสิทธิและเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ ประกอบกับกรณีตามคำร้องเป็นการขอให้ศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของการออกเอกสารสิทธิ น.ส.๓ ก. ของสำนักงานที่ดินจังหวัดแม่ฮ่องสอน สาขาขุนยวม ซึ่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๗ ได้บัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยเป็นประเด็นเดียวกันกับที่ผู้ร้องเคยยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องและให้จำหน่ายคดี รวมทั้งศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งยืนตาม

- ๕ -

ศาลปกครองชั้นต้นแล้ว จึงเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำสั่งถึงที่สุดแล้วอันเป็นการต้องห้ามตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และเมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๖ -

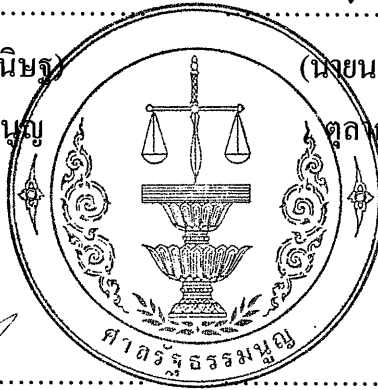
(คำสั่งที่ ๗/๒๕๖๒)

(นายจรูญ กักศิรนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นางนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมন্ত্রী)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ